

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR del do SO Izabela Dehmel

Protokolant: p.o staż. I. D.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Okręgowej w Poznaniu Artura Domańskiego

po rozpoznaniu dnia 20 listopada 2014 roku

wniosku o wydanie wyroku łącznego skazanego **S. M.**

ur. (...) w L.

syna L. i B. zd. L.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 19.04.2005r., sygn. II K 91/05 za przestępstwo z art. 297 §1 kk i art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk, popełnione w dniu 26 maja 2004r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 4 lat próby oraz grzywnę w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych każda, przy czym postanowieniem z dnia 11.10.2006r zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30.03.2007r., sygn. III K 293/06 za przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 §1 kk, popełnione w okresie od kwietnia 2006r. do maja 2006r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat próby, przy czym postanowieniem z dnia 28.01.2010r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26.07.2007r, sygn. XXIII K 645/07 za:

- przestępstwo z art. 291 §1 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie do dnia 20.05.2006r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 118 ust. 1 ustawy z dn. 04.02.1994r o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie do dnia 20.05.2006r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat próby, przy czym postanowieniem z dnia 28.01.2010r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Lesznie – Sąd Grodzki w Lesznie z dnia 19.12.2007r., sygn. VII K 781/07 za przestępstwo z art. 157 §1 kk, popełnione w dniu 09 sierpnia 2007r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 4 lat próby oraz grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych po 10 złotych każda, przy czym postanowieniem z dnia 19.05.2009r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 22.06.2007r., sygn. II K 371/06, za:

- ciąg przestępstw z art. 286 §1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 91 §1 kk popełniony w dniu 12.05.2005r., 15.05.2006r, 16.05.2006r., 17.05.2006r., 18.05.2006r. i 19.05.2006r. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- ciągu przestępstw z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 20.05.2006r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda;

VI. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 17.03.2014r., sygn. II K 1133/13 ciąg przestępstw z art. 209 § 1 kk, popełniony w okresie od czerwca 2010r. do 02.07.2013r. i od marca 2012r. do 02.07.2013r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 5 lat próby.

orzeka w ten sposób, że:

1. Rozwiązuje węzeł kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach opisanych wyżej w punktach III i V.

2. Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk łączy karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym wyżej w punkcie II (wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30.03.2007r., sygn. III K 293/06), w punkcie III (wyrok Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26.07.2007r, sygn. XXIII K 645/07) i w punkcie V (wyrok Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 22.06.2007r., sygn. II K 371/06) i wymierza skazanemu **S. M.** karę łączną **2 (dwa) lat pozbawienia wolności.**

3. W pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

4. Na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w sprawie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami opisanymi wyżej w punkcie I, IV i VI.

5. Na podstawie art. 624 kpk zwalnia oskarżonego z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

SSR del. do SO Izabela Dehmel

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 05 grudnia 2013r. skazany S. M. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego obejmującego: wyrok Sądu Rejonowego w Lesznie sygn. II K 91/05, Sądu Rejonowego w Poznaniu sygn. XXIII K 645/07, Sądu Rejonowego w Lesznie – Sąd Grodzki w Lesznie sygn. VII K 781/07 i Sądu Rejonowego w Lesznie sygn. II K 371/06.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Sąd działając z urzędu w myśl przepisów art. 569 § 1 i 2 k.p.k. i art. 570 k.p.k. ustalił, że S. M. został skazany następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 19.04.2005r., sygn. II K 91/05 za przestępstwo z art. 297 §1 kk i art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk, popełnione w dniu 26 maja 2004r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 4 lat próby oraz grzywnę w wysokości 30 stawek dziennych po 10 złotych każda, przy czym postanowieniem z dnia 11.10.2006r zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30.03.2007r., sygn. III K 293/06 za przestępstwo z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 §1 kk, popełnione w okresie od kwietnia 2006r. do maja 2006r., na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat próby, przy czym postanowieniem z dnia 28.01.2010r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26.07.2007r, sygn. XXIII K 645/07 za:

- przestępstwo z art. 291 §1 kk w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie do dnia 20.05.2006r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- przestępstwo z art. 118 ust. 1 ustawy z dn. 04.02.1994r o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 12 kk popełnione w okresie do dnia 20.05.2006r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

które to kary połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 3 lat próby, przy czym postanowieniem z dnia 28.01.2010r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Lesznie – Sąd Grodzki w Lesznie z dnia 19.12.2007r., sygn. VII K 781/07 za przestępstwo z art. 157 §1 kk, popełnione w dniu 09 sierpnia 2007r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 4 lat próby oraz grzywnę w wysokości 40 stawek dziennych po 10 złotych każda, przy czym postanowieniem z dnia 19.05.2009r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 22.06.2007r., sygn. II K 371/06, za:

- ciąg przestępstw z art. 286 §1 kk w zw. z art. 18 §3 kk w zw. z art. 91 §1 kk popełniony w dniu 12.05.2005r., 15.05.2006r, 16.05.2006r., 17.05.2006r., 18.05.2006r. i 19.05.2006r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- ciągu przestępstw z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 20.05.2006r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda;

VI. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 17.03.2014r., sygn. II K 1133/13 ciąg przestępstw z art. 209 § 1 kk, popełniony w okresie od czerwca 2010r. do 02.07.2013r. i od marca 2012r. do 02.07.2013r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 5 lat próby.

S. M. urodził się w L., ma (...) lata, jest rozwodnikiem, ma na utrzymaniu sześćoro dzieci, na które ma zasądzone alimenty, jednakże obowiązku alimentacyjnego nie realizuje. Przed osadzeniem skazany miał pozytywną opinię w miejscu zamieszkania, nie nadużywa alkoholu, wobec skazanego nie przeprowadzano interwencji policji.

Skazany rozpoczął odbywanie kary w dniu 20.11.2013r. Zachowanie S. M. w izolacji jest poprawne, nie stwarza on problemów natury wychowawczej, nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej, był dwukrotnie nagradzany, nie był karany dyscyplinarnie. Wśród osadzonych skazany funkcjonuje bezkonfliktowo, wobec przełożonych prezentuje właściwą postawę, dba o porządek w celi mieszkalnej, przestrzega zasad higieny osobistej. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym i nie jest zainteresowany zmianą systemu odbywania kary. W czasie wolnym korzysta z zajęć kulturalno – oświatowych i sportowych według swoich potrzeb i zainteresowań. Na temat popełnionych przestępstw wypowiada się z umiarkowanym krytycyzmem. Jest chętny do podjęcia pracy, jednakże z uwagi na brak wolnych miejsc nie jest kierowany do zatrudnienia. Kontakt zewnątrz skazany utrzymuje z rodzicami, rodzeństwem, córką i obecną partnerką.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- dokumentów w postaci: karty karnej k. 12 – 13, 86 – 87, odpisów wyroków i postanowień k. 30, 32, 33, 34 – 40, 41, 42, 43, 47 – 49, 51 – 52, 54, 55, 59 – 70, opinii z Zakładu Karnego w G. W.. k. 53, 88.

Sąd Okręgowy dał wiarę wszystkim ww. dokumentom stanowiącym podstawę rozstrzygnięcia jako, że ich treść i autentyczność nie nasuwały zastrzeżeń. Zostały one sporządzone w przewidzianej przez prawo formie i wydane przez uprawnione podmioty w zakresie ich działania. Żaden z uczestników nie podważał w trakcie postępowania ich wiarygodności, a i Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw, by zakwestionować je z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się wówczas, gdy zachodzą wobec osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami warunki do orzeczenia kary łącznej.

Jeśli brak jest warunków do wydania wyroku łącznego wówczas Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania (art. 572 k.p.k.).

Warunki do orzeczenia kary łącznej określone zostały w art. 85 k.k. Zgodnie z tym przepisem karę łączną orzeka się wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała 7 sędziów SN - zasada prawna z dnia 25.02.2005r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Nadto – jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej uchwały – możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Jednakże nawet przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią, itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim.

W przedmiotowej sprawie pierwszym wyrokiem w sprawie przeciwko S. M. jest wyrok, który zapadł w dniu **19 kwietnia 2005 roku**, tj. wyrok Sądu Rejonowego w Lesznie, sygn. II K 91/05 (opisany powyżej w punkcie I). Badając daty popełnienia przez skazanego kolejnych przestępstw stwierdzić należy, że przestępstwa objęte pozostałymi wyrokami tj. w sprawach opisanych wyżej w punktach od II do VI zostały popełnione już po wydaniu wyroku w sprawie II K 91/05 i nie kwalifikowały się do połączenia z karą w nim wymierzoną. Z uwagi zatem na brak warunków z art. 85 kk do połączenia kary wymierzonej w wyroku opisanym wyżej w punkcie I z jakąkolwiek inną karą orzeczoną wobec skazanego, postępowanie w zakresie kary z wyroku opisanego w punkcie I należało umorzyć na podstawie art. 572 k.p.k., co też uczyniono w punkcie 4 wyroku.

W przedmiotowej sprawie zbieg przestępstw tworzą czyny objęte wyrokami wskazanymi wyżej w punktach II, III i V. Każdy z tych czynów został popełniony zanim zapadł pierwszy chronologicznie wyrok co do każdego z nich, to jest wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. III K 293/06 (opisany powyżej w punkcie II) który zapadł w dniu **30 marca 2007 roku**. I tak: czyn w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. III K 293/06 popełniony został w okresie od kwietnia 2006r. do maja 2006r., czyny w sprawie Sądu Rejonowego w Poznaniu, sygn. XXIII K 645/07 popełnione zostały w okresie do dnia 20.05.2006r., czyny stanowiące ciąg przestępstw w sprawie Sądu Rejonowego w Lesznie, sygn. II K 371/06 popełnione zostały w dniu 12.05.2005r., 15.05.2006r., 16.05.2006r., 17.05.2006r., 18.05.2006r. i 19.05.2006r., natomiast czyny stanowiące kolejny ciąg przestępstw popełnione zostały w dniu 20.05.2006r.

Badając datę popełnienia przez skazanego przestępstwa w sprawie Sądu Rejonowego Lesznie – Sąd Grodzki w Lesznie, sygn. VII K 781/07 tj. dzień 09 sierpnia 2007r. oraz w sprawie Sądu Rejonowego w Lesznie, sygn. II K 1133/13 tj. okres od czerwca 2010r. do dnia 02 lipca 2013r., stwierdzić należy, że czyny te popełnione zostały już po wydaniu wyroku w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu, sygn. III K 293/06, który zapadł w dniu 30 marca 2007r. Z uwagi zatem na brak warunków z art. 85 kk do połączenia kary wymierzonej wyrokiem opisanym wyżej w punktach IV i VI z karą orzeczoną w sprawie III K 293/06 i z jakąkolwiek inną karą orzeczoną wobec skazanego, postępowanie w zakresie kar z wyroków opisanych w punktach IV i VI należało umorzyć, o czym orzeczono w punkcie 4 wyroku.

Możliwość orzeczenia kary łącznej skutkować zatem musiała rozwiązaniem węzłów kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych w wyrokach opisanych powyżej w punktach III i V. Zważyć bowiem należy, że Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 04.07.2007 r. (OSNKW 2007/10/74) stwierdził „Wymaganie, aby łączeniu

podlegały kary wymierzone za poszczególne przestępstwa, nie kary wymierzone w poszczególnych sprawach [...] przesądza o konieczności rozwiązania wymierzonej uprzednio kary łącznej. Rozwiązanie kary łącznej nie może prowadzić do skutków prawnych o przeciwnym znaczeniu, to jest - z jednej strony - do unicestwienia orzeczenia ustalającego wymiar kary łącznej, umożliwiającego wymierzenie nowej kary, łączącej kary wymierzone za poszczególne przestępstwa w granicach określonych w art. 86 § 1 k.k., i jednocześnie – z drugiej strony - do faktycznego zachowania wiążącego znaczenia rozwiązanej właśnie kary łącznej orzeczonej uprzednio tak aby nową karę łączną orzec z naruszeniem unormowania zawartego w art. 86 §1 k.k.[...] Rozwiązanie orzeczonej uprzednio kary łącznej byłoby zabiegiem zbędnym, gdyby przepis prawa materialnego stanowił, że karę łączną w wyroku łącznym orzeka się na podstawie kar wymierzonych w poszczególnych sprawach a nie „za poszczególne przestępstwa”- jak stanowi art. 86 § 1 k.k.”

Należało zatem przystąpić do wymiaru kary łącznej za pozostające w zbiegu realnym czyny.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. Sąd wymierzając karę łączną ma wyznaczone granice jej wymiaru. Granicę dolną stanowi najwyższa z wymierzonych kar, natomiast granicę górną stanowi suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Z powyższego wynika, iż kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, zasady kumulacji lub zasady asperacji – częściowej absorpcji i częściowej kumulacji.

W orzecznictwie podkreśla się, iż kary łącznej nie można traktować jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawno-karnych konsekwencji sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary” (P. Kardas, w Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004r., s. 1115). Instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa kar, zaś sam fakt pozostawania dwóch lub więcej przestępstw w zbiegu nie stanowi okoliczności łagodzącej. Owszem normatywna istota regulacji dotyczącej kary łącznej sprowadza się do stworzenia podstaw do racjonalnego i humanitarnego stosowania kar (art. 3 k.k.) w wypadku popełnienia przez tego samego sprawcę kilku przestępstw pozostających w zbiegu realnym. Jednak nie można zapomnieć, iż kara łączna jest orzekana wobec sprawcy, który popełnił dwa lub więcej przestępstw, a to z kolei jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (wyrok S.A. w Łodzi z 20.10.2001r., II Aka 154/01, Prok. i Pr. 2002r., z. 4, poz. 26).

Orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, Sąd winien kierować się względami, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Trzeba przy tym pamiętać, iż wymierzając karę łączną nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Sąd powinien natomiast przede wszystkim rozważyć czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowo – podmiotowy (postanowienie Sądu Najwyższego z 07.10.2002r., II KK 270/02) oraz bliskość czasowa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno-prewencyjne i generalno - prewencyjne.

Analizując związki łączące realnie zbiegające się przestępstwa trzeba pamiętać, że im większa łączność przedmiotowa i bliskość czasowa zachodzi pomiędzy poszczególnymi przestępstwami lub wtedy, gdy jedno z pozostających w zbiegu przestępstw zdecydowanie dominuje nad pozostałymi kara łączna winna być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, (P. Kardas, w Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004r., s.1137).

Wysokość kary łącznej uzależniona jest jednak nie tylko od bliskości podmiotowej i przedmiotowej popełnionych przestępstw, lecz również od rodzaju i rozmiaru wyrządzonej w mieniu szkody, pobudek i sposobu działania sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, sposobu życia przed wkroczeniem na drogę przestępstwa i późniejszego jego zachowania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.02.1980 r.- OSNPG 1980/11/139).

W przedmiotowej sprawie łącząc kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach II, III i V sąd jako dolną granicę kary łącznej pozbawienia wolności przyjął karę 1 roku i 6 miesięcy orzeczoną wyrokiem

wskazanych powyżej w punkcie V tj. Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 22.06.2007r., sygn. II K 371/06. Górną granicę kary łącznej pozbawienia wolności stanowiła natomiast suma podlegających łączeniu kar jednostkowych tj. kara 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Przy czym kara łączna orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26.07.2007r, sygn. XXIII K 645/07 orzeczona została w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, a kara łączna orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 22.06.2007r., sygn. II K 371/06 orzeczona została w wymiarze 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności obejmującą wskazane powyżej kary jednostkowe sąd zastosował zasadę asperacji i wymierzył skazanemu karę 2 lat pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności sąd miał na uwadze bliski związek czasowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami – czyn w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30.03.2007r., sygn. III K 293/06 popełniony został w okresie od kwietnia 2006r. do maja 2006r., czyny w sprawie Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 26.07.2007r, sygn. XXIII K 645/07 popełnione zostały w okresie do dnia 20.05.2006r., a czyny w sprawie Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 22.06.2007r., sygn. II K 371/06 w dniu 12.05.2005r., 15.05.2006r, 16.05.2006r., 17.05.2006r., 18.05.2006r. i 19.05.2006r. oraz w dniu 20.05.2006r., a także fakt, iż czyny te były wymierzone w przeważającym zakresie przeciwko tym samym dobrom chronionym prawnie tj. ochronie zdrowia publicznego (przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii) oraz mieniu – przestępstwo z art. 286§ 1 kk i art. 291 §1 kk, co przemawiało za zastosowaniem zasady absorpcji.

Zastosowanie zasady częściowej kumulacji wynikało natomiast z okoliczności jaką była późniejsza karalność skazanego za przestępstwa opisane powyżej w punktach IV i VI, jak również fakt, że przestępstwa przypisane skazanemu w wyrokach opisanych w punkcie III i V stanowiły ciąg przestępstw.

Dodatkowo należy zauważyć, iż wobec skazanego zastosowano w wyrokach wydanych w sprawach o sygn. akt III K 293/06 i XXIII K 645/07 dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, jednakże następnie zarządzono skazanemu wykonanie warunkowo zawieszonych kar pozbawienia wolności w tych sprawach. Jak wynika z powyższego skazany nie skorzystał z danej mu szansy odbycia kary w warunkach wolnościowych, w ocenie Sądu nie sposób zatem uznać, że wystarczające dla zrealizowania celów kary wobec skazanego okazałaby się zasada absorpcji przy wymiarze kar łącznych w wyroku łącznym.

Rozstrzygając o wysokości kary łącznej Sąd Okręgowy miał również na względzie proces resocjalizacji skazanego. Zgodnie z art. 571 § 1 k.p.k. Sąd, wydając wyrok łączny, bierze pod uwagę zarówno zachowanie się skazanego w okresie odbywania kary, jak i jego warunki rodzinne, zdrowotne i majątkowe, przede wszystkim zaś etap procesu resocjalizacji, na jakim znajduje się skazany. Jak wynika z opinii z Zakładu Karnego w G. W.. postawa skazanego prezentowana w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności jest zadowalająca, jednakże zaznaczyć trzeba, że pozytywne zachowanie skazanego winno stanowić regułę w warunkach izolacji penitencjarnej, a nie wyjątek skutkujący nadmiernym premiowaniem. Jednocześnie stwierdzić należy, że umiarkowany krytycyzm wobec popełnionych przestępstw, jak również brak motywacji do odbywania kary w systemie programowego oddziaływania wskazuje na małe zaangażowanie skazanego w proces resocjalizacji i brak faktycznej zmiany kształtującej pozytywny stosunek do przestrzegania prawa.

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego wymierzoną skazanemu przy zastosowaniu zasady asperacji karę, należy uznać za sprawiedliwą i orzeczoną z korzyścią dla skazanego S. M.. Takie ukształtowane kary łącznej pozbawienia wolności czyni zadość wymogom prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego, jak i wymogom oddziaływania społecznego, raz jeszcze podkreślając nieopłacalność popełnienia przestępstw.

Wobec dotychczasowego sposobu życia skazanego brak jest bowiem zdaniem Sądu przesłanek do uznania, że w przypadku zastosowania wobec skazanego wyjątkowej zasady absorpcji, będzie to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary i zapobiegnie jego powrotowi do przestępstwa. Byłoby to niewątpliwie niesłuszne premiowanie sprawcy popełniającego więcej przestępstw, sprzeczne z zasadami wymiaru kary i niesprawiedliwe w odczuciu społecznym. Podkreślić należy, że skazany popełniał kolejne przestępstwa pomimo uprzedniej karalności. Oznacza to, że nie respektował on obowiązującego porządku prawnego, lekcewał wydane wobec niego wyroki skazujące i jego drogą życiową było popełnianie kolejnych przestępstw.

Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym pozostawiono odrębnemu wykonaniu (punkt 3 wyroku). Z art. 576 § 1 kpk wynika bowiem, że rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach jednostkowych, które nie zostały objęte wyrokiem łącznym, dotyczące np. środków karnych niepodlegających połączeniu na podstawie art. 90 § 2 k.k. (przepadek, nawiązka, świadczenie pieniężne), obowiązku naprawienia szkody, zasądzenia powództwa cywilnego i odszkodowania z urzędu, kosztów procesu, podlegają odrębnemu wykonaniu (podobnie P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks..., 2007, t. III, s. 444-445; D. Kala, Postępowanie..., s. 233; H. Kempisty (w:) J. Bafia i in., Kodeks..., s. 816; Z. Gostyński, R.A. Stefański (w:) Z. Gostyński i in., Kodeks..., 2004, t. III, s. 846).

W przedmiotowej sprawie odrębnemu wykonaniu pozostawiono zatem pozostałe rozstrzygnięcia:

- a) z wyroku XXIII K 645/07 dotyczące przepadku i zwrotu dowodów rzeczowych,
- b) z wyroku II K 371/06 dotyczące kary grzywny oraz przepadku dowodów rzeczowych.

Od kosztów sądowych skazanego zwolniono w całości na podstawie przepisu powołanych w punkcie 5 wyroku z uwagi na jego sytuację finansową tj. odbywanie przez niego kary izolacyjnej, brak odpłatnego zatrudnienia, nieposiadanie majątku.

SSR del. do SO Izabela Dehmel

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Odnotować sporządzenie uzasadnienia w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy skazanego.
3. Przedłożyć z apelacją lub za 14 dni od doręczenia.

P., dn. 12.12.2014r

SSR del. do SO Izabela Dehmel